

Concluziile Consiliului privind imunizarea copiilor: succese și provocări ale imunizării copiilor la nivel european și calea de urmat

(2011/C 202/02)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

1. REAMINTEȘTE că, în temeiul articolului 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, acțiunea Uniunii trebuie să completeze politicile naționale și să aibă în vedere îmbunătățirea sănătății publice vizând, în special, combaterea flagelurilor majore; Uniunea încurajează, de asemenea, cooperarea între statele membre în domeniul sănătății publice și, în cazul în care este necesar, sprijină acțiunea acestora, respectând responsabilitățile statelor membre în ceea ce privește organizarea și furnizarea de servicii de sănătate și de îngrijire medicală.
2. REAMINTEȘTE că, în temeiul articolului 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre trebuie să își coordoneze, în colaborare cu Comisia, politicile și programele lor.
3. REAMINTEȘTE Decizia nr. 2119/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 1998 de creare a unei rețele de supraveghere epidemiologică și control al bolilor transmisibile în Comunitate ⁽¹⁾, care impune realizarea unei analize științifice în timp util care să îi permită Comunității să întreprindă acțiuni eficiente.
4. REAMINTEȘTE Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru European de Prevenire și Control al Bolilor ⁽²⁾, care încurajează activitățile existente, cum sunt programele de acțiune comunitară relevante din sectorul sănătății publice, în ceea ce privește prevenirea și controlul bolilor transmisibile, supravegherea epidemiologică, programele de formare și mecanismele de alertă precoce și de reacție, și trebuie să încurajeze schimbul de cele mai bune practici și de experiență privind programele de vaccinare.
5. RECUNOAȘTE că, deși imunizarea copiilor este responsabilitatea statelor membre individuale și că există diferite scheme de vaccinare în UE în ceea ce privește conținutul profesional, caracterul obligatoriu sau voluntar sau finanțarea acestora, există o valoare adăugată în abordarea acestei chestiuni la nivel european.
6. RECUNOAȘTE că posibilele eforturi comune de îmbunătățire a vaccinării copiilor pot beneficia, de asemenea, de sinergiile cu alte domenii de politică ale UE, cu o atenție deosebită pentru grupurile vulnerabile, precum românii în unele state membre.
7. SALUTĂ rezultatele conferinței la nivel de experți intitulată „Un viitor sănătos pentru copiii noștri – imunizarea copiilor”, desfășurată la Budapesta la 3-4 martie 2011, unde participanții au examinat succesele și provocările imunizării copiilor în Uniunea Europeană și au subliniat necesitatea realizării și menținerii la timp a unei acoperiri ridicate în ceea ce privește imunizarea copiilor atât în rândul populației generale, cât și al populației insuficient vaccinate; necesitatea dispunerii de date de calitate pentru monitorizarea acoperirii și pentru supravegherea bolilor care pot fi prevenite prin vaccinare la nivel subnațional, național și european; și a coordonării și detalierii strategiilor de comunicare pentru a viza grupurile de populație insuficient vaccinate sau cele care sunt sceptice în legătură cu avantajele vaccinării.
8. IA ACT de faptul că, deși programele de imunizare a copiilor au fost esențiale în controlul bolilor infecțioase în Europa, rămân în continuare numeroase provocări.
9. REAMINTEȘTE că modul cel mai eficient și economic de prevenire a bolilor infecțioase este vaccinarea, pentru cazurile în care există vaccin.
10. IA ACT de faptul că mobilitatea și migrația tot mai accentuate duc la o creștere a numărului de chestiuni legate de sănătate, care sunt relevante și pentru imunizarea copiilor.
11. SUBLINIAZĂ că vaccinurile au dus la controlul, scăderea incidenței și chiar dispariția unor boli în Europa, care în trecut au provocat decese și handicapuri pentru milioane de persoane, și că eradicarea globală a variolei și dispariția poliomielitei din majoritatea țărilor din lume sunt exemple excelente de programe de vaccinare reușite.
12. IA ACT de faptul că epidemiile de rujeolă și rubeolă continuă să apară în unele țări europene și SUBLINIAZĂ că Europa nu a reușit să atingă obiectivul de eliminare a rujeolei și rubeolei până în 2010, din cauza unei acoperiri în ceea ce privește vaccinarea inferioare necesarului la nivel subnațional, și prin urmare REAMINTEȘTE rezoluția Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) din 16 septembrie 2010 privind angajamentul reînnoit referitor la eliminarea rujeolei și rubeolei și prevenirea sindromului rubeolic congenital până în 2015 și la sprijinul susținut în favoarea regiunii europene a OMS fără poliomielite.
13. SUBLINIAZĂ importanța identificării și abordării grupurilor de populație cu risc crescut în legătură cu bolile care pot fi prevenite prin vaccinare și, în același timp, IA ACT de însemnătatea faptului că populațiile susceptibile diferă de la o țară la alta sau de la o regiune la alta.

⁽¹⁾ JO L 268, 3.10.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO L 142, 30.4.2004, p. 1.

14. INVITĂ statele membre:

- să evalueze și să cartografieze barierele și provocările care afectează accesul la serviciile de vaccinare și obținerea acestora și să își detalieze și/sau să consolideze în consecință strategiile naționale sau subnaționale;
 - să depună eforturi pentru a menține și consolida procesele și procedurile pentru a oferi vaccinuri copiilor cu un istoric al vaccinării necunoscut sau incert;
 - să depună eforturi pentru a menține și consolida încrederea publicului în programele de imunizare a copiilor și în avantajele vaccinării;
 - să depună eforturi pentru a spori gradul de sensibilizare a personalului medical cu privire la avantajele vaccinurilor și să consolideze sprijinirea programelor de imunizare;
 - să consolideze educația și formarea profesională a personalului medical și a altor experți relevanți privind imunizarea copiilor;
 - să coopereze îndeaproape cu comunitățile locale, cu implicarea tuturor factorilor și rețelelor relevante;
 - să identifice grupurile insuficient vaccinate și să le asigure accesul echitabil la vaccinările copiilor;
 - să asigure cooperarea strânsă a serviciilor de sănătate publică, pediatrice și de îngrijire primară pentru urmărirea și evaluarea permanente a registrelor de vaccinare individuale, inclusiv administrarea la timp a vaccinului de la naștere până la vârsta adultă;
 - să depună eforturi pentru a îmbunătăți capacitatea de laborator în domeniul diagnosticului și supravegherii bolilor care pot fi prevenite prin vaccin;
 - să aibă în vedere utilizarea, după caz, a vaccinurilor inovatoare care s-au dovedit eficiente și eficiente din punct de vedere al costului, pentru a aborda necesitățile noi în materie de sănătate publică;
 - să aibă în vedere introducerea sau dezvoltarea în continuare a sistemelor de informații cu privire la imunizare, inclusiv sisteme de înregistrare mai bune, după caz, și de farmacovigilență.
- să aibă în vedere adaptarea metodologiei privind utilizarea indicatorilor comuni pentru vaccinare în vederea susținerii colectării de date la nivel european în strânsă colaborare cu OMS;
 - să determine sistemele și procedurile care ar putea ajuta la asigurarea continuității adecvate a imunizării persoanelor atunci când își schimbă locul de ședere dintr-un stat membru într-altul;
 - să favorizeze îmbunătățirea programelor de imunizare;
 - să coopereze în elaborarea abordărilor și strategiilor de comunicare care vizează abordarea îngrijorărilor celor care sunt sceptici în legătură cu avantajele vaccinării;
 - să împărtășească experiența și cele mai bune practici pentru a îmbunătăți acoperirea prin vaccinare a copiilor în general împotriva bolilor care pot fi prevenite prin vaccin, precum și a grupurilor de populație insuficient vaccinate;
 - pentru a facilita schimbul de informații între furnizorii de servicii de vaccinare, să identifice cu sprijinul Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) și al Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) o listă neexhaustivă de elemente propuse pentru includere în carnetele de vaccinare sau în carnetele de sănătate naționale sau subnaționale. Acest lucru trebuie realizat cu respectarea corespunzătoare a politicilor de sănătate publică proprii ale statelor membre, ținând seama totodată de elementele pentru certificatele de vaccinare enumerate în anexa 6 la Regulamentul sanitar internațional al OMS. Aceste informații ar trebui să fie ușor de înțeles în cadrul UE.

15. INVITĂ statele membre și Comisia:

- să dezvolte în continuare cooperarea între serviciile naționale și subnaționale de imunizare, să detalieze și să coordoneze în continuare monitorizarea acoperirii prin vaccinare, precum și sistemele de raportare;
 - să depună eforturi pentru a consolida supravegherea bolilor care pot fi prevenite prin vaccin; să detalieze sistemele de informații, precum și registrele de imunizare, după caz;
- identificarea orientărilor și metodologiilor convenite în comun pentru atingerea unor populații mai largi, inclusiv legăturile bazate pe dovezi între vaccinare și boli;
 - identificarea orientărilor și metodologiilor convenite în comun pentru monitorizarea și evaluarea acoperirii prin vaccinare și a nivelului real de protecție în comunitate;

16. INVITĂ Comisia:

- să asigure sinergia între promovarea vaccinării copiilor și punerea în aplicare a legislației și a politicilor relevante ale UE, cu respectarea deplină a competențelor naționale;
- să examineze împreună cu ECDC și EMA, în strânsă cooperare cu OMS și ținând seama de activitatea desfășurată până acum de aceasta de opțiunile privind:

-
- identificarea metodologiilor pentru monitorizarea sprijinului publicului pentru programele de vaccinare;
 - facilitarea dezvoltării și punerii în aplicare a strategiilor de comunicare destinate abordării persoanelor care sunt sceptice față de beneficiile vaccinării, oferind informații clare, concrete despre avantajele vaccinării;
 - oferirea de orientări și instrumente pentru sprijinirea statelor membre în elaborarea unor mesaje de comunicare eficiente;
 - dezvoltarea resurselor multilingve privind vaccinarea în UE pentru personalul medical și pentru public în scopul oferirii unor informații obiective, ușor accesibile (prin internet și/sau în format tipărit) și bazate pe dovezi privind vaccinurile și calendarul imunizării, inclusiv vaccinurile utilizate în statele membre;
 - facilitarea proiectelor regionale și europene pentru creșterea accesului la vaccinare pentru grupurile transnaționale insuficient vaccinate.
-